

DemensKoordinatorer i Danmark

Hvorledes skal debatten om demens være? Er det de gode eller dårlige historier, vi lærer af? Hvordan skaber vi et nuanceret billede af at leve med demens? Skal offentligheden se livsglæde, succeshistorier og fortællinger med den gode udgang? Eller skal vi bevidst forholde os til virkeligheden i negativ retning? Jeg er af den opfattelse, at en bredde og nuancering af det væsentlige nyder fremme ved at pege på de gode historier som et middel til at få styr på de dårlige.

At få lov til at fortælle sin egen historie og blive lyttet til er en vedkommende og effektiv måde at tale sammen. At få lov til at fortælle sin historie er en måde for andre til at forstå en anden person på. Så historier kan være med til at skabe, vedligeholde eller ændre et renommé. Historier kan være med til at skabe sammenhold og enighed om en sag eller et mål, ligesom det kan være med til styrke loyaliteten mellem fagpersoner og familier, som er ramt af demens. Så hvad kan demenskoordinatoren bruge den gode historie til? Jo, vi skal tage udgangspunkt i de gode historier som praksis eksempler på, at ting også kan lykkes indenfor en demensverden.

For tiden er den gode historie fordelingen af ældre-milliarden, som skal medvirke til at løfte kvaliteten af ældreplejen. Ministeriet for Børn, Ligestilling, Integration og Sociale forhold har modtaget ansøgnin-

ger fra alle landets kommuner, der har søgt penge til de områder, hvor man ser det største behov, og hvor pengene gør mest gavn for den enkelte ældre. Ifølge Manu Sareen, minister for børn, ligestilling, integration og sociale forhold, er der satset bredt og det til et markant løft af hele ældreplejen. Manu Sareen udtaler bl.a.: *"En god ældrepleje handler både om hjælp til selvhjælp og om pleje af høj kvalitet – det er ikke et spørgsmål om enten – eller, men om både – og"*. Jeg er i og for sig enig i Manu Sareens udtalelse, når blot hjælp til selvhjælp ikke bliver en floskel historie, hvor alt drejer sig om hverdagsrehabilitering og det at rehabilitere generelt. Rehabiliteringsindsatsen ved demens drejer sig nemlig også om kommunikation, omgivelsernes forhold, kognitivt funktionsniveau, aktiviteter og ikke mindst deltagelse i hverdagslivet.

Kigges der på, hvordan de 98 kommuner har prioriteret ældre-milliarden, går ca. 37 % af milliarder til bedre praktisk hjælp og personlig pleje, ca. 34 % til de svageste ældre som eksempelvis er på plejehjem, mens ca. 26 % skal gå til en styrket rehabiliterings- og genoptræningsindsats og ca. 3 % til andre initiativer.

Til det siger Manu Sareen: *"Jeg glæder mig særligt over at se, at kommunerne ser ud til at prioritere at hjælpe de svageste. Rigtig mange kommuner har sat fokus på de*

svageste ældre, f.eks. ældre på plejehjem". Og det kan jeg kun være enig med ministeren i. I Ældrekommissionens rapport *Kommission om livskvalitet og selvbestemmelse i plejebolig og plejehjem* (februar 2012) vurderes det, at to ud af tre beboere på plejehjem lider af en eller anden form for demens. Så hvis kommunerne, ud af de 34% afsat til de svageste ældre, satser på f.eks. kompetenceudvikling hos ledere og medarbejdere, kan det bidrage til, at der skabes en endnu bedre hverdag for de svageste ældre, som bl.a. tæller beboerne på plejehjem.

I dette nyhedsbrev er der fokus på de gode historier, så lad os se frem til mange gode historier i den kommende tid og lære af det gode frem for det mindre gode.

Ane Eckermann, formand

Dette nyhedsbrev har fokus på **Den Gode Historie** med eksempler og viden om, hvad den kan bidrage med inden for demenspleje.

INDHOLD:

Leder	1
Nyt fra Socialstyrelsen	2
Den gode historie ændrer verden - et lille skridt ad gangen	4
Jørgen brød tavsheden og fandt nye venskaber	6
Tre højskoler skaber frirum for demente	7
Arvid Nilssons Fond	8
Aktiv Huset Colstrup (AHC) Holstebro	9
Familiefortællinger - Familiekrønike på livsplakat	12